

The Holy See

Podróż Apostolska Ojca Świętego Franciszka

do Gruzji i Azerbejdżanu

(30 września - 2 października 2016) **SPOTKANIE Z WŁADZAMI PRZEMÓWIENIE OJCA**

ŚWIĘTEGO Centrum im. "Hejdara Alijewa" - Baku

Niedziela, 2 października 2016 roku **[Multimedia]**

Panie Prezydencie,
Czcigodni Przedstawiciele władz,
Szanowni Członkowie Korpusu Dyplomatycznego,
Panie i Panowie,

Bardzo się cieszę z wizyty w Azerbejdżanie i dziękuję za serdeczne przyjęcie w tym mieście, stolicy kraju, wysuniętej ku brzegom Morza Kaspijskiego, miasta, które radykalnie zmieniło swoje oblicze przez najnowsze budynki, jak ten w którym odbywa się nasze spotkanie. Panie Prezydencie, jestem Panu głęboko wdzięczny za uprzejme słowa powitania, które skierował Pan do mnie w imieniu rządu i narodu azerskiego oraz za umożliwienie mi, dzięki pańskiemu uprzejmemu zaproszeniu, odwzajemnienia pańskiej ubiegłorocznej wizyty w Watykanie wraz z małżonką.

Przybyłem do tego kraju, niosąc w sercu podziw dla złożoności i bogactwa jego kultury, będącej owocem wkładu wielu ludów, które na przestrzeni dziejów zamieszkiwały te ziemie, wnosząc w bogactwo życia szereg doświadczeń, wartości i cech charakteryzujących dzisiejsze społeczeństwo, które przekładają się na pomyślność współczesnego państwa azerskiego. 18 października Azerbejdżan będzie obchodzić 25-lecie swojej niepodległości, a rocznica ta stanowi okazję do kompleksowego spojrzenia na wydarzenia ostatnich dziesięcioleci, na dokonany postęp i problemy, przed którymi stoi kraj.

Droga dotychczas przebyta jasno ukazuje wybitne wysiłki poczynione w celu umocnienia instytucji oraz krzewienia rozwoju gospodarczego i cywilnego państwa. Jest to droga, która domaga się stałej uwagi wszystkich, szczególnie wobec najsłabszych, droga możliwa dzięki społeczeństwu, które uznaje korzyści z wielokulturowości i niezbędnej komplementarności kultur, tak aby

między różnymi częściami składowymi wspólnoty obywatelskiej i osób należących do różnych wyznań religijnych nawiązane zostały relacje wzajemnej współpracy i szacunku.

Ten wspólny wysiłek w budowaniu harmonii pomiędzy różnicami ma szczególne znaczenie w tym okresie, ponieważ ukazuje, że można świadczyć swoje idee i swoją koncepcję życia nie naruszając praw tych, którzy wyznają inne koncepcje i wizje. Wszelka przynależność etniczna czy ideologiczna, podobnie jak każda autentyczna religia, może jedynie wykluczyć postawy i koncepcje, które instrumentalizują swoje przekonania, swoją tożsamość lub imię Boga, by usprawiedliwiać plany niesprawiedliwości i dominacji.

Gorąco życzę, aby Azerbejdżan szedł drogą współpracy między różnymi kulturami i wyznaniem religijnymi. Zawsze, bardziej harmonijne i pokojowe współistnienie ożywiają życie obywatelskie i cywilne kraju w jego wielorakich wymiarach, zapewniając wszystkim możliwość wnoszenia własnego wkładu w dobro wspólne.

Niestety, świat przeżywa dramat wielu konfliktów, które wypływają z nietolerancji, podsycanej przez agresywne ideologie i praktyczne zaprzeczanie praw najsłabszych. Aby skutecznie przeciwstawić się tym niebezpiecznym tendencjom, musimy rozwijać kulturę pokoju, karmiącą się nieustanną gotowością do dialogu oraz świadomością, że nie ma rozsądnej alternatywy dla cierpliwego i wytrwałego poszukiwania wspólnych rozwiązań, jak poprzez uczciwe i stałe negocjacje.

Tak jak w obrębie granic danego państwa konieczne jest krzewienie harmonii między różnymi jego komponentami, tak również między państwami trzeba mądrze i odważnie postępować na drodze prowadzącej do prawdziwego postępu i wolności narodów, otwierając oryginalne drogi zmierzające do trwałych umów i do pokoju. W ten sposób zostaną zaoszczędzone narodom poważne cierpienia i bolesne rozdarcia, które są trudne do zaleczenia.

Również w odniesieniu do tego kraju, pragnę wyrazić moje z troską i bliskość z tymi, którzy musieli opuścić swoją ziemię, i z wieloma osobami, które cierpią z powodu krwawych konfliktów. Życzę, aby wspólnota międzynarodowa potrafiła nieustannie ofiarować swoją niezbędną pomoc. Jednocześnie, aby umożliwić rozpoczęcie nowego etapu, otwartego na trwały pokój w regionie, kieruję do wszystkich zachętę, o zwiększenie wysiłków, aby osiągnąć zadowalające rozwiązanie. Jestem przekonany, że z Bożą pomocą i dzięki dobrej woli stron, Kaukaz będzie mógł być miejscem, w którym, poprzez dialog i negocjacje, spory i różnice znajdą swe rozwiązanie i przezwyciężenie, tak aby ten obszar, będący „bramą pomiędzy Wschodem i Zachodem”, według pięknego obrazu, którym posłużył się święty Jan Paweł II, kiedy odwiedził wasz kraj (por. *Przemówienie podczas ceremonii powitalnej*, 22 maja 2002: *L'Osservatore Romano*, wyd. polskie, n. 7-8/2002, s. 14), stał się również bramą otwartą na pokój i wzorem, na który trzeba spoglądać, aby rozwiązać stare i nowe konflikty.

Kościół katolicki, mimo że jest w waszym kraju liczebnie niewielki, włączony jest w życie obywatelskie i społeczne Azerbejdżanu, uczestniczy w jego radościach i jest solidarny w stawianiu czoła jego trudnościom. Uznanie prawne, możliwe w wyniku ratyfikacji umowy międzynarodowej ze Stolicą Apostolską w 2011 roku, dało także bardziej stabilny wymiar prawny dla życia wspólnoty katolickiej w Azerbejdżanie.

Jestem także szczególnie zadowolony z powodu serdecznych stosunków, jakie wspólnota katolicka utrzymuje ze wspólnotami muzułmańską, prawosławną i żydowską. Życzę też, by wzrastały znaki przyjaźni i współpracy. Takie dobre relacje mają wielkie znaczenie dla pokojowego współistnienia i pokoju na świecie, ukazując, że wśród wyznawców różnych religii możliwe są serdeczne relacje, szacunek i współpraca dla dobra wszystkich.

Przywiązanie do autentycznych wartości religijnych jest całkowicie nie do pogodzenia z próbą narzucenia innym przemocą swoich wizji, zasłaniając się świętym imieniem Boga. Wiara w Boga, niech natomiast będzie źródłem i inspiracją wzajemnego zrozumienia i szacunku oraz wzajemnej pomocy dla wspólnego dobra społeczeństwa.

Niech Bóg błogosławi Azerbejdżanowi zgodą, pokojem i dobrobytem.